

[Wilhelm.]

sætninger. Der var ikke gnist af begrundelse for afvisningen. Det var simpelt hen blot en afvisning.

Så var der de konservative, som var komplet forvirrede og på den ene side sagde, at vi havde som baggrund for forslaget en tro på, at det var en mægtig lukrativ forretning for DUC, og på den anden side sagde, at der ville jo blive nogle enorme erstatningsproblemer, og hvem skulle betale det osv. Men i virkeligheden heller ikke nogen begrundelse for afslaget.

Endelig var der kristeligt folkeparti, som sagde: vi traf en afgørelse i sommer, og vi ved, hvad vi har. Det er lige præcis forkert. Der er ingen, der ved, hvad de har, med den afgørelse, der blev truffet i sommer. Hvert eneste konkret spørgsmål, vi har stillet til den aftale siden, er af handelsministeren besvaret med, at det kan man ikke svare på, det må eventuelt afgøres ved en retssag. Det gælder dette med den endelige rapport, det gælder det med reinjicering af gassen osv. Der er ikke noget som helst konkret svar på noget som helst konkret spørgsmål, vi har stillet for at få aftalen af 15. juli præciseret.

Det er altså præcis de samme partier, som i sommer for anden eller tredje gang forærede DUC de danske energiressourcer, der nu forhindrer, at den danske befolkning bliver spurgt for første gang, om den finder dette rimeligt.

Det er svært at udtrykke sig om disse partiers motiver, men jeg kan da i hvert fald sige, at det ville have været lidt klarere, hvad motiverne var eller ikke var, hvis handelsministeren ville have besvaret det spørgsmål, vi stillede efter førstebehandlingen, og som i al sin rørende enkelhed lød: vil ministeren foranledige, at det over for folkettingen bliver oplyst, i hvilket omfang Shell, Texaco, Chevron og A. P. Møller måtte have ydet direkte eller indirekte økonomisk støtte til herværende politiske partier? Handelsministeren svarede, at det ville han ikke. Han sagde: der foreligger ikke oplysninger for mig om, hvorvidt de pågældende selskaber har ydet økonomisk støtte til noget politisk parti; jeg vil heller ikke finde det rigtigt at stille selskaberne et sådant spørgsmål. Så fortsatte han med at sige, at hele spørgsmålet var udtryk for en insinuation. Man kan kalde det, hvad man vil, men jeg vil da gerne begrunde denne insinuation, hvis man nu endelig vil kalde det sådan.

Det er en insinuation lige præcis i det om-

fang, den er berettiget: for det første ved, at det i de sidste par år jo er bevisligt, at nogle af de her involverede olieselskaber og andre multinationale selskaber simpelt hen har det som vane at smøre politiske partier, og vi har set beviser for det i så at sige alle europæiske lande indtil nu. For det andet ved, at de selvfølgelig har et indlysende motiv her. For det tredje ved, at der jo tidligere har været oplysninger fremme om Texacos virksomhed her i landet i den retning. For det fjerde ved, at det er meget, meget vanskeligt at se, hvilken begrundelse de partier, der afviser, at befolkningen skulle spørges i denne sag, ellers har for at være så knæfaldsagtige over for DUC.

Så kan man bagefter spørge, om det, som handelsministeren kalder insinuationen, bliver mere eller mindre berettiget, når handelsministeren simpelt hen nægter at undersøge så simpelt et spørgsmål som det, der her var stillet.

Om VS' motiver til forslaget behøver man ikke at være i tvivl. Det er ikke, som en enkelt ordfører påstod sidst, men måtte æde i sig igen, fordi VS i almindelighed er forhippet på nationaliseringer, det ved man godt. Vi opfatter nationaliseringer i dette samfundssystem som noget, der stadig væk bliver på kapitalens betingelser, og som ikke løser noget som helst, men i denne konkrete sag er det hovedsagelig de energipolitiske og de forsyningsmæssige interesser, der har fået os til at stille forslaget om, at befolkningen bliver hørt om ekspropriationsmuligheden.

Disse interesser er ikke varetaget på nogen anden måde. Der findes som sagt i aftalen af 15. juli ingen forkøbsret, og det er ikke tilfældigt, den ikke findes. Det blev forhandlet de sidste tre måneder, og man opgav den. Der findes ingen sikkerhed for ilandføring af produkterne i Danmark. Det blev forhandlet de sidste seks måneder, og man opgav det krav. Og endelig er altså løftet om en endelig rapport den 1. maj 1978 værdiløst. Vi har spurgt: hvad ligger der i dette med en endelig rapport? Hvis det skal have nogen som helst betydning, må det jo betyde, at DUC for det første ikke har lov at efterforske de samme felter efter den 1. maj 1978 og for det andet ikke et par år efter må komme med en konklusion, som er modsat den, de kom med den 1. maj 1978. Vi har fået at vide, at det kan man ikke svare på. Det må en eventuel retssag afgøre.

Jeg forstår udmærket, at finansudvalget var betænkeligt ved den ansøgning om de 10 mill.